FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT JEAN MISCHO

fremsat den 19. februar 1998 *

1. Under en sag mellem den belgiske stat og importører af Kashkaval-ost fremstillet i Ungarn har Hof van beroep, Antwerpen (Belgien), stillet to præjudicielle spørgsmål om fortolkningen af Kommissionens forordning (EØF) nr. 1767/82 af 1. juli 1982 om fastlæggelse af gennemførelsesbestemmelserne for de særlige importafgifter for visse mejeriprodukter [1] (herefter »forordning nr. 1767/82« eller »forordningen«).

2. Den forelæggende ret ønsker ved en fortolkning fastslået, hvilket råstof der skal indgå i fremstillingen af Kashkaval-ost, og ønsker oplysning om følgerne af en eventuel manglende overholdelse af de betingelser for udstedelse af importcertifikatet, som er indført ved denne forordning.

I — Den relevante fællesskabslovgivning

3. Ved forordning (EØF) nr. 2307/70 af 10. november 1970 [2] indførte Rådet en selvstændig præferenceafgift, som bl.a. gjaldt for »de såkaldte 'Kashkaval'-fåreoste« (tredje betragtning).

4. På tidspunktet for de faktiske omstændigheder var præferenceafgiften fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 2915/79 af 18. december 1979 om fastlæggelse af produktgrupper og af særlige regler vedrørende beregningen af importafgifter for mælk og mejeriprodukter og om ændring af forordning (EØF) nr. 950/68 om den fælles toldtarif [3].

5. Forordning nr. 2915/79 blev senere ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 1463/82 af 27. maj 1982 [4], for så vidt angår betingelserne for visse ostes adgang til visse toldpositioner, hvorved også forordning nr. 950/68 blev ændret. Kashkaval-ost henhører under pos. 04.04 E I b) 2. Ligesom i de nævnte forordninger præciserede en note, at »henførsel under denne underposition sker på betingelser fastsat af de kompetente myndigheder«.

* Originalsprog: fransk.

1 — EFT L 196, s. 1.

2 — Forordning om ændring, særligt for så vidt angår visse ostesorter, af forordning (EØF) nr. 823/68 om fastlæggelse af varegrupper og de særlige regler for beregning af importafgift for mælk og mejeriprodukter (EFT 1970 III, s. 676).

3 — EFT L 329, s. 1.

4 — EFT L 159, s. 1.

6. Fra den 1. januar 1988 er den fælles toldtarifs nomenklatur ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif [5]. Herefter henhører Kashkaval-ost under kode KN 0406 90 29, hvortil der hører en note (2), som lyder således: »Oste, der importeret fra et tredjeland inden for rammerne af specielle aftaler indgået mellem det pågældende land og Fællesskabet, og for hvilke der fremlægges et IMA 1-certifikat, der er udfyldt i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i henhold til relevante fællesskabsbestemmelser, er genstand for en nedsat importafgift.«

7. De betingelser, på hvilke Kashkaval kan indføres med nedsat afgift, er fastsat i forordninger udstedt af Kommissionen. På tidspunktet for de faktiske omstændigheder var det forordning nr. 1767/82, der fandt anvendelse.

8. Artikel 1 i forordning nr. 1767/82 bestemmer i stk. 1 og 2 følgende:

»1. Importafgifterne for de i bilag II til forordning (EØF) nr. 2915/79 nævnte produkter er anført i bilag I til nærværende forordning.

2. For de i bilag I nævnte produkter gælder de anførte importafgifter kun, hvis der fremlægges et IMA 1-certifikat, udfærdiget på en blanket som vist i bilag II, og såfremt de i denne forordning fastsatte betingelser er overholdt.«

Artikel 3, stk. 1 og 2, bestemmer følgende:

»1. Der udfærdiges et certifikat for hver art og præsentationsform af de i artikel 1 nævnte produkter.

2. For hver art og præsentationsform skal certifikatet indeholde de oplysninger, der er anført i bilag III.«

Endelig bestemmer forordningens artikel 5, stk. 1, følgende:

»1. Certifikatet er kun gyldigt, hvis det er korrekt udfyldt og behørigt påtegnet af en af de i bilag IV angivne udstedende myndigheder.«

9. I bilag I til forordning nr. 1767/82 henvises der under den fælles toldtarifs nr. l) ex 04.04 E I b) 2 til Kashkaval-ost, uden anden præcisering med hensyn til den råvare, som denne ost skal være fremstillet af.

5 — EFT L 256, s. 1.

10. Bilag II indeholder mønsteret til det IMA 1-certifikat, der nævnes i forordningens artikel 1, stk. 2.

11. I bilag III defineres reglerne for udfyldning af certifikaterne, og det bestemmes med hensyn til Kashkaval-ost, at ud over rubrik 1-6, 9, 17 og 18 skal følgende rubrikker udfyldes:

»2. rubrik nr. 10, idet følgende angives: 'udelukkende indenlandsk produceret fåremælk'.«

II — De faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne for den nationale ret

12. Mellem den 24. december 1987 og den 13. oktober 1988 indførte virksomheden Foodic BV (herefter »Foodic«) 860 000 kg Kashkaval-ost fra Ungarn. Hver af de 16 indførselsanmeldelser var i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 1, stk. 2, i forordning nr. 1767/82 ledsaget af et IMA 1-certifikat. Alle disse certifikater angav, at det drejede sig om Kashkaval-ost fremstillet af komælk.

13. De belgiske myndigheder opkrævede importafgiften for denne ost efter præferencesatsen. Ved en kontrol, der blev foretaget i slutningen af oktober 1988, blev de belgiske myndigheder klar over, at den indførte Kashkaval var fremstillet af komælk. Da præferenceordningen efter deres opfattelse ifølge fællesskabsbestemmelserne kun gjaldt for Kashkaval, der udelukkende er fremstillet af fåremælk, afkrævede de belgiske myndigheder derfor den 18. december 1989 Foodic betaling af et beløb svarende til forskellen mellem de importafgifter, der normalt er gældende, og de allerede betalte præferenceafgifter.

14. Da dette beløb ikke blev betalt, anlagde den belgiske stat den 8. januar 1992 sag mod Foodic med krav om betaling af 66 424 325 BEF, som udgjorde de supplerende afgifter og den stillede sikkerhed, som var fortabt på grund af misbrug af importcertifikaterne.

15. Den 29. juni 1994 afsagde Rechtbank van eerste aanleg, Antwerpen, dom, og frifandt i det væsentlige Foodic.

16. Den belgiske stat ankede denne dom til Hof van beroep, Antwerpen.

III — De præjudicielle spørgsmål

17. Da Hof van beroep, Antwerpen, fandt, at den stod over for en vanskelighed ved fortolkningen af forordning nr. 1767/82, har den

ved mellemdom af 27. januar 1997 forelagt Domstolen følgende to præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal der ved udtrykket Kashkaval i forordning (EØF) nr. 1767/82 alene forstås ost fremstillet af fåremælk?

2) Opfylder et IMA 1-certifikat, som er udstedt i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 1767/82, men som er udfyldt i strid med reglerne for udfærdigelsen i bilagene til denne forordning, betingelserne i den nævnte forordnings artikel 2, og har dette til følge, at retten til en nedsat importafgift fortabes?«

Det første spørgsmål

18. Det fremgår af anmodningen om præjudiciel afgørelse, at Kashkaval ifølge de sagsøgte i hovedsagen (importørerne) også kan fremstilles af komælk. De har anført, at den ungarske myndighed, som har udfyldt IMA 1-certifikatet, udtrykkeligt har anført i rubrik 10 på blanketten, at der er tale om ost fremstillet af komælk, og ifølge de sagsøgte således har bekræftet, at Kashkaval lige så vel kan fremstilles af sådan mælk uden at miste betegnelsen Kashkaval.

19. Det væsentlige spørgsmål er imidlertid her, om denne type Kashkaval-ost ifølge de gældende fællesskabsbestemmelser kan være omfattet af præferenceafgifter.

20. Det anføres i anden betragtning til forordning nr. 1767/82, at »henførslen under bestemte toldpositioner ikke længere [er] det eneste kriterium for anvendelsen af den særlige afgift«.

21. Forordningen bestemmer dernæst i artikel 1, stk. 2, at der gælder to betingelser for at være omfattet af præferenceordningen, nemlig:

— fremlæggelse af et IMA 1-certifikat i overensstemmelse med det i bilag II anførte mønster

og

— overholdelse af de betingelser, der er fastsat i forordning nr. 1767/82.

22. En af disse betingelser, der skal overholdes, er fastsat i artikel 3, stk. 2, hvorefter certifikatet skal indeholde de oplysninger, der er anført i bilag III.

23. Bilag III bestemmer i punkt I vedrørende Kashkaval-ost, at der i IMA 1-certifikatets rubrik 10 skal angives »udelukkende indenlandsk produceret fåremælk«.

24. Det synes altså klart, at fællesskabslovgiver har villet forbeholde fordelen ved præferenceafgiften for Kashkaval-ost, der udelukkende er fremstillet af fåremælk.

25. I deres skriftlige indlæg gør de sagsøgte i hovedsagen imidlertid gældende, at der »efter ordlyden af forordning (EØF) nr. 1767/82 af 1. juli 1982 ikke sondres med hensyn til Kashkaval-ost, alt efter om osten er fremstillet af komælk eller af fåremælk; det er kun i bilaget, at denne subtile forskel findes, men det er et spørgsmål, om teksten til forordningens bilag går forud for retsakten selv. Svaret er naturligvis nej« (punkt 16 i indlæg indgivet til Domstolen).

26. Lidt senere har de sagsøgte i hovedsagen anført: »Da den oprindelige version af den pågældende forordning i toldbestemmelserne kun nævnte 'Kashkaval' kort og godt, kan den belgiske stat ikke sondre efter, om der er tale om ost fremstillet af komælk eller af fåremælk.« Ved »toldbestemmelserne« forstår de åbenbart forordningens bilag I.

27. Denne argumentation kan ikke lægges til grund, for man kan ikke ræsonnere på grundlag af forordningens artikler uden at tage bilagene i betragtning eller udelukkende tage bilag I i betragtning og helt se bort fra bilag III.

28. Det bør endvidere bemærkes, at bilag I (på en enkelt undtagelse nær) heller ikke giver oplysninger med hensyn til, hvilken råvare der skal anvendes ved fremstillingen af andre oste, som er nævnt dér med deres betegnelse (f.eks. Emmentaler, Cheddar, Tilsit og Finlandia). For alle disse oste må man henholde sig til bilag III, som for de fleste af de pågældende ostes vedkommende angiver den råvare, der skal anvendes. Bilag III tydeliggør således bilag I. De to bilag supplerer hinanden og udgør et hele.

29. Da bestemmelserne i bilag I således ikke kan have forrang for bestemmelserne i bilag III, er et utvivlsomt, at det har været lovgivers vilje alene at give fordelen ved præferenceafgiften til Kashkaval-ost fremstillet af fåremælk.

30. Dette resultat bestyrkes yderligere, som Kommissionen har fremhævet i sit skriftlige indlæg, af den omstændighed, at der i tredje betragtning til forordning nr. 2307/70 henvises til »de såkaldte 'Kashkaval'-fåreoste«. Rådet har således, da det for første gang placerede Kashkaval-ost under præferenceafgiftsordningen, præciseret, at kun Kashkaval-ost fremstillet af fåremælk kunne være genstand for præferencebehandlingen. Kommissionen har med rette henvist til, at Rådet ikke siden har truffet anden afgørelse.

31. Desuden understreges det ved anvendelsen af adverbiet »udelukkende«, at der ikke kan indgå nogen anden type mælk i fremstillingen af Kashkaval-ost, naturligvis stadig i den i forordning nr. 1767/82 omhandlede betydning.

32. Til støtte for deres opfattelse har de sagsøgte i hovedsagen endvidere påberåbt sig Kommissionens forordning (EØF) nr. 1225/90 af 10. maj 1990 [6], som har ændret forordning nr. 1767/82, bl.a. derved, at der til betegnelsen Kashkaval i bilag I er tilføjet ordene »fremstillet af fåremælk«. De har hævdet, at det først er fra denne forordnings ikrafttræden, at præferenceafgifterne kun finder anvendelse på Kashkaval fremstillet af fåremælk.

33. Det fremgår faktisk af betragtningerne til forordning nr. 1225/90, at det er efter, at der viste sig vanskeligheder ved beskrivelsen af Kashkaval-ost ved udfyldelsen af IMA 1-certifikatet, at Kommissionen indførte denne præcisering.

34. Det står dog ikke desto mindre fast, at en importør, som ønsker at drage fordel af en præferenceordning, nødvendigvis skal læse hele den retsakt meget opmærksomt, der fastlægger de nærmere bestemmelser for denne ordning, herunder angivelserne vedrørende den måde, den særlige formular skal udfyldes på.

35. Den i bilag I foretagne præcisering har på ingen måde ændret den pågældende ordning for ost, således som den allerede fremgik af forordningens artikler, sammenholdt med dens bilag I og bilag III.

36. Som Kommissionen i øvrigt med rette har fremhævet, har den ikke kompetence til at ændre den omhandlede Kashkaval-osts

6 — EFT L 120, s. 56.

karakteristika, idet disse er fastsat af Rådet i forordning nr. 2307/70.

37. Der er således ingen tvivl om, at svaret på det første spørgsmål, som den forelæggende ret har stillet, skal være bekræftende: Den Kashkaval-ost, der omhandles i forordning nr. 1767/82, skal udelukkende være fremstillet af fåremælk.

Det andet spørgsmål

38. Det andet spørgsmål kan underinddeles i to dele. Hof van beroep, Antwerpen, ønsker først at vide, om et IMA 1-certifikat, der er udfyldt under tilsidesættelse af instrukserne i bilagene til forordning nr. 1767/82, opfylder dennes betingelser.

39. En indledende bemærkning er nødvendig. Hof van beroep, Antwerpen, henviser i sit andet spørgsmål til betingelserne i artikel 2 i forordning nr. 1767/82. Artikel 2 omhandler imidlertid kun IMA 1-certifikatets fysiske kendetegn. Efter min opfattelse må der være tale om en skrivefejl, fordi spørgsmålet kun kan angå betingelserne i artikel 1 i forordning nr. 1767/82. Det er på grundlag af denne artikel, jeg vil besvare spørgsmålet.

40. Artikel 1 kræver, at de i forordningen fastsatte betingelser er overholdt. En af disse betingelser nævnes i artikel 3, stk. 2, hvorefter IMA 1-certifikatet skal indeholde de oplysninger, der er anført i bilag III.

41. Det fremgår i øvrigt af artikel 5, stk. 1, at »certifikatet er kun gyldigt, hvis det er korrekt udfyldt«.

42. Anførelsen af de oplysninger, som foreskrives i bilag III, er således en betingelse for certifikatets gyldighed, og et certifikat, som ikke indeholder alle disse præcise oplysninger, som kræves i bilag III, kan ikke opfylde betingelserne i artikel 1 i forordning nr. 1767/82.

43. I bilag III til forordning nr. 1767/82 bestemmes med hensyn til Kashkaval-ost, at der angives følgende i rubrik nr. 10:

»udelukkende indenlandsk produceret fåremælk«.

44. Ydermere fremgår det af det foreslåede svar med hensyn til det første spørgsmål, at fællesskabslovgivers hensigt altid har været alene at give fordelen ved præferenceafgiftsordningen til Kashkaval-ost, der er fremstillet af fåremælk. Den benævnelse, der foreskrives i bilag III vedrørende rubrik nr. 10 i importcertifikaterne for Kashkaval-ost, er følgelig ikke kun et rent formkrav, men også en materiel betingelse.

45. Som svar på første del af det andet spørgsmål må det derfor konkluderes, at et IMA 1-certifikat, som er udstedt i henhold til forordning nr. 1767/82, men som er udfyldt under tilsidesættelse af instrukserne i denne forordnings bilag, ikke opfylder forordningens betingelser.

46. Hof van beroep, Antwerpen, spørger for det andet, om en sådan tilsidesættelse har til følge, »at retten til en nedsat importafgift fortabes« [jf. punkt 17, nr. 2)].

47. Konsekvenserne af, at de i forordning nr. 1767/82 stillede betingelser ikke overholdes, er fastsat i artikel 1, stk. 2. Denne bestemmer nemlig, lad det være sagt endnu en gang, at præferenceordningen kun gælder for de nævnte produkter, såfremt de i forordningen fastsatte betingelser er overholdt.

48. Dette stk. 2 afspejler lovgivers vilje, som tilkendegives i anden betragtning til forordning nr. 1767/82, hvorefter »henførslen under bestemte toldpositioner ikke længere [er] det eneste kriterium for anvendelsen af den særlige afgift«.

49. Fremlæggelse af et IMA 1-certifikat, som opfylder alle de betingelser, der stilles i forordning nr. 1767/82, og som såvel med hensyn til indholdet som med hensyn til formen, opfylder alle de instrukser, der gives i bilag III, er følgelig en nødvendig betingelse for at kunne være omfattet af præferenceafgiftsordningen.

50. De sagsøgte i hovedsagen har imidlertid derudover anført, at forordningen ikke fastsætter nogen sanktion, og at de derfor må være omfattet af præferenceordningen.

51. Ifølge denne opfattelse ville de indførte produkter altså være omfattet af den ved forordningen indførte præferenceordning, selv hvis de ved denne fastsatte betingelser ikke var blevet overholdt (artikel 1, stk. 2), og selv hvis de fremlagte certifikater ikke var gyldige (artikel 5, stk. 1).

52. Et sådant resultat ville naturligvis være absurd. En undtagelsesordning behøver ikke at indeholde sanktioner. Hvis de betingelser, som gælder for den, ikke er opfyldt, gælder de almindelige bestemmelser uden videre.

53. Det er derfor også med urette, at de sagsøgte i hovedsagen har påberåbt sig proportionalitetsprincippet. Pr. definition kan en ordning, der følger de almindelige bestemmelser, og som ikke er blevet bestridt som sådan, ikke pålægge en importør en uforholdsmæssig byrde.

54. Det må derfor konkluderes, at præferenceordningen ikke kan anvendes på indførsler, der er foretaget ved hjælp af IMA 1-certifikater, som ikke opfylder betingelserne i forordning nr. 1767/82.

55. For det tilfælde, at Domstolen besvarer de af Hof van beroep, Antwerpen, stillede spørgsmål som angivet, har de sagsøgte i hovedsagen gjort gældende, at artikel 5, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 af 24. juli 1979 om efteropkrævning af import- eller eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor for varer, der er angivet en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter [7], kan finde anvendelse.

56. De spørgsmål, som den forelæggende ret har stillet, har ikke til formål at opnå en fortolkning af denne bestemmelse. Imidlertid nævnes det i anmodningen om præjudiciel afgørelse, at de sagsøgte i hovedsagen har fremført dette argument, og den forelæggende ret citerer forordning nr. 1697/79 blandt dem, der rejser fortolkningsproblemer i den tvist, som verserer for den.

57. Jeg finder det derfor hensigtsmæssigt at henvise til nogle principper, som Domstolen har fastslået med hensyn til denne bestemmelse, idet det naturligvis udelukkende tilkommer den nationale ret at vurdere, om betingelserne i denne er opfyldt.

58. Artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 1697/79 bestemmer følgende:

»2. De kompetente myndigheder kan undlade at foretage efteropkrævning af import- eller eksportafgift, der ikke er opkrævet som følge af en fejl, som de kompetente myndigheder selv har begået, og som debitor ikke

7 — EFT L 197, s. 1.

med rimelighed kunne forventes at have opdaget, såfremt sidstnævnte i forbindelse med toldangivelsen har handlet i god tro og overholdt samtlige bestemmelser i de gældende forskrifter.«

59. Artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 1697/79 stiller altså tre betingelser for, at de kompetente myndigheder kan undlade at foretage efteropkrævning, og disse tre betingelser er kumulative:

— Afgifterne er ikke blevet opkrævet som følge af en fejl, som de kompetente myndigheder selv har begået.

— Den afgiftspligtige skal have handlet i god tro, dvs. at han ikke har kunnet opdage den fejl, som de kompetente myndigheder har begået.

— Den afgiftspligtige skal have overholdt samtlige bestemmelser i de gældende forskrifter i forbindelse med toldangivelsen.

60. Med hensyn til kriteriet om »en fejl, som de kompetente myndigheder ... har begået«, står det fast, at det er en fejl, at myndigheden i udførselslandet, Ungarn, har udstedt IMA 1-certifikater for ost fremstillet af komælk.

61. Det er ligeledes en fejl, at indførselslandets kompetente myndighed har opkrævet den nedsatte afgift, skønt det på IMA 1-certifikaterne blev nævnt, at osten var blevet fremstillet af komælk. Et eftersyn af forordning nr. 1767/82 ville have vist myndighederne, at sådanne produkter ikke kunne være omfattet af præferenceordningen.

62. Har den afgiftspligtige handlet i god tro?

63. Den afgiftspligtige har unægtelig ikke begået bedrageri i dette tilfælde og har ikke benyttet sig af svigagtige manøvrer i den forstand, at han ikke har vildledt de ungarske eller belgiske myndigheder med hensyn til, hvilken råvare der var blevet benyttet ved fremstillingen af disse oste. Det er tværtimod klart med urette, at han over for myndighederne i udførselslandet ansøgte om IMA 1-certifikater for produkter, der ikke kunne være omfattet af præferenceordningen.

64. Jeg vil nævne, at det efter fast retspraksis tilkommer den nationale ret at fastslå, om en debitor har kunnet opdage den fejl, der er begået af de kompetente toldmyndigheder under hensyntagen til fejlens karakter, den pågældende erhvervsdrivendes erfaring og den agtpågivenhed, han har udvist [8].

8 — Se f.eks. dom af 1.4.1993, sag C-250/91, Hewlett Packard France, Sml. I. s. 1819, præmis 22.

65. Med hensyn til fejlens karakter har Domstolen til stadighed præciseret, at det må undersøges, om de pågældende bestemmelser er komplicerede, eller om de tværtimod er tilstrækkeligt enkle til, at en undersøgelse af de faktiske omstændigheder giver mulighed for let at opdage en fejl.

66. Var forordningen på tidspunktet for de faktiske omstændigheder så dårligt affattet, at man kunne antage, at den afgiftspligtige indgav sine ansøgninger om certifikater i god tro, og at han heller ikke kunne opdage de kompetente myndigheders fejl?

67. Som jeg har nævnt ovenfor, har Kommissionen i anden betragtning til forordning nr. 1225/90 erkendt, at »der er opstået visse vanskeligheder angående beskrivelsen af denne ost ved udfyldelsen af IMA 1-certifikatet«. Følgelig har den i bilag I til forordning nr. 1767/82 udskiftet beskrivelsen »Kashkaval« med beskrivelsen »Kashkaval fremstillet af fåremælk« og samtidig indført andre præciseringer med hensyn til den osts karakteristika.

68. Men som jeg allerede har redegjort for i forbindelse med svaret på det første spørgsmål, er jeg af den opfattelse, at en professionel importør, som ansøger om at være omfattet af en undtagelsesordning, skulle læse hele forordningen. Han skulle navnlig læse bilag III med særlig opmærksomhed for at være i stand til at give myndigheden i udførselslandet alle de oplysninger, som denne havde brug for ved udstedelsen af certifikatet.

69. For det tredje tilkommer det den nationale ret at undersøge, om alle bestemmelser i de gældende forordninger er blevet overholdt. Det fremgår imidlertid klart af de ovenfor foreslåede svar med hensyn til det første spørgsmål og første del af det andet spørgsmål, at bestemmelserne i de gældende forordninger efter min opfattelse ikke er blevet overholdt.

70. De sagsøgte i hovedsagen har ligeledes påberåbt sig *princippet om den berettigede forventning*. Det er i den forbindelse tilstrækkeligt at henvise til dommen af 26. april 1988 [9], hvori Domstolen har udtalt, at »princippet om beskyttelse af den berettigede forventning ikke kan påberåbes over for en præcis bestemmelse i en fællesskabsretsakt, og at den omstændighed, at en national myndighed, der anvender fællesskabsretten, har handlet i strid hermed, ikke kan skabe en berettiget forventning hos en erhvervsdrivende om en behandling, der strider mod fællesskabsretten«.

9 — Sag 316/86, Krucken, Sml. s. 2213, præmis 24.

Forslag til afgørelse

71. I betragtning af det foregående er jeg af den opfattelse, at de to spørgsmål, som Hof van beroep, Antwerpen, har stillet, skal besvares således:

»1) Ved Kashkaval forstås i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1767/82 af 1. juli 1982, som fastlægger gennemførelsesbestemmelserne for de særlige importafgifter for visse mejeriprodukter, ost, der udelukkende er fremstillet af fåremælk.

2) Et IMA 1-certifikat, som er udstedt i henhold til forordning nr. 1767/82, men som er udfyldt under tilsidesættelse af instrukserne i denne forordnings bilag III, opfylder ikke betingelserne i denne forordnings artikel 1, stk. 2, og følgelig finder præferenceafgiftsordningen ikke anvendelse på indførsler, der foretages ved hjælp af et sådant certifikat.«